

ควรพูดอย่างมีเหตุมีผลกับลูก ถ้าหากความผิดนั้นไม่ได้เกิดจากตั้งใจ และที่สำคัญ อย่ารี้อฟื้นความผิดเก่าๆ มาตำหนิซ้ำๆ บ่อยครั้ง จะให้ผลร้ายลงในจิตใจเด็ก ทำให้เด็กเกิดความรู้สึกไม่ดีกับตนเอง เมื่อโตขึ้นก็กลายเป็นผู้ใหญ่ที่ไม่มั่นใจในตัวเอง รู้สึกว่าตัวเองไม่ค่อยมีคุณค่า โดยเฉพาะคำพูดเหล่านี้

โลกส่วนตัวของลูก

วัย 4 - 6 ปีนี้ เป็นวัยที่เหมาะสมกับการแยกห้องนอนให้ลูกค่ะ

เพราะเป็นวัยที่เริ่มมีความเป็นตัวของตัวเอง รู้จักช่วยเหลือตัวเองได้ และสามารถอยู่ตามลำพังได้แล้ว แต่ก็ควรทำอย่างค่อยเป็นค่อยไปค่ะ ซึ่งถือเป็นการหัดให้เขาดูแลตนเอง มีระเบียบวินัย รู้จักรับผิดชอบดูแลห้องนอนของตนเอง เช่น ตื่นมาก็รู้จักเก็บที่นอนให้เขาที่ ฯลฯ และปล่อยให้เขามีสิทธิเสรีภาพในการจัดห้องนอนได้อย่างอิสระ โดยที่คุณพ่อคุณแม่ไม่ควรเข้าไปยุ่ง สุดท้าย เวลาเข้าห้องนอนของลูกก็ต้องรู้จักให้เกียรติด้วยการเคาะประตูก่อนด้วยค่ะ

คำชมจากพ่อแม่

เด็กทุกคนละเอียด ต้องการคำชมจากพ่อแม่ของเขา อาจเป็นคำพูดหรือการกระทำก็ได้ เช่น ยิ้มให้ สวมกอด มองด้วยสายตาชื่นชม ฯลฯ

ก็จะเป็นการกระตุ้นให้เขาอยากทำความดีมากยิ่งขึ้น แต่การให้คำชมนั้น ควรทำให้เหมาะสมกับสิ่งที่ลูกทำได้ทำ ไม่ควรพูดเกินความจริง

และควรให้คำชมในขณะที่เด็กกำลังทำพฤติกรรมนั้นๆ หรืออาจจะหลังจากนั้นไม่นาน เช่น

หลังจากเก็บของเล่นให้เข้าที่หรือรู้จักล้างมือก่อนกินข้าวโดยที่คุณพ่อคุณแม่ไม่ต้องบอกเลย ฯลฯ เพื่อให้ลูกได้รู้สึกถึงความภาคภูมิใจในการทำพฤติกรรมนั้น

อย่าสั่งงานยากๆ

การทำอะไรแล้วสำเร็จจะช่วยเสริมความมั่นใจให้กับลูกมากๆ ค่ะ แต่งานนั้นต้องไม่ยากเกินความสามารถของเขา เพราะถ้าทำไม่ได้บ่อยๆ เด็กก็จะรู้สึกเสียกำลังใจ จนกลายเป็นคนที่ไม่มั่นใจในตัวเอง ดังนั้น เราควรยอมรับในความสามารถของลูกอย่างที่เขาค่ะ

แสดงแบบ ต.ช. คุณากร ปัญญา (น้องโบ๊ท)